

[Fibiger.]

mokratiets Program, at det ikke ønsker Religionsundervisning i Skolen, men jeg har Indtrykket af, at man gennem den forløbne Tid ikke har fastholdt dette Programpunkt, og gennem socialdemokratiske Taler ved offentlige Møder bekræftes dette Indtryk, hvad jeg kun kan glæde mig over. Grunden dertil er vel den, at man har opdaget, at i store Kredse af Befolkningen, ogsaa indenfor det socialdemokratiske Parti, ønskes dette ikke. Indenfor Lærerkredse har man fremsat den Tanke, som har faaet Tilslutning fra den højtærede Undervisningsminister, at skille Skole og Kirke ad ved at bestemme, at Præsten ikke skal være født Medlem af Skolekommissionen. Ved at skille Skole og Kirke ad fjerner man imidlertid en aarhundredgammel Bestemmelse. Dette tror jeg er meget betænkeligt, og jeg tror, at store Kredse af vort Folk vil se med megen Bekymring paa, om den danske Rigsdag vedtog et Lovforslag herom. Jeg tror, man har blandet disse to Ting noget sammen: det gejstlige Tilsyn og det faglige Tilsyn. De kan jo godt findes ved Siden af hinanden. Man maa stille det Spørgsmaal, om en rent lokal Skolekommission er bedst med Præsten eller uden Præsten; skulde det absolut være saa meget bedre, om Præsten ikke var Medlem af Skolekommissionen? Det kan jeg ikke tro, thi han kan i hvert Fald tilføre den en hel Del Viden paa forskellige Omraader. Det er den ene Side af Sagen, og den anden er den, at han maa have Tilsynet, han maa være Forbindelseslinien mellem Kirken og Skolen; naar der er Religionsundervisning, og saa længe 98 pCt. af alle Børn her i Danmark døbes, maa Kirken ogsaa have noget Tilsyn med, at de oplæres i det, de er døbt paa. Desforuden kan der godt blive fagligt Tilsyn; gennem Skoledirektionen kan der tilføres Skolen fagligt Tilsyn gennem Lærerne selv, det skal vi gerne være med til, og jeg vil gerne sige til den højtærede Undervisningsminister: Kunde vi nu ikke, naar det Lovforslag bliver forelagt, prøve paa at bevare Forbindelsen mellem Kirken og Skolen og saa forhandle videre om det Spørgsmaal, hvordan det faglige Tilsyn skal være, saa der kan opnaas et Resultat, der er tilfredsstillende baade for Skolen og Kirken og ogsaa, kan jeg sige, for den aldeles

overvejende Del af Forældrene, som skal sende deres Børn i Skolerne.

I den Tid, Regeringen har siddet, har det været Magsvejr for den, og det er jo godt i enhver Henseende, kan man sige; der har været gode økonomiske Kaar at arbejde under, og saa synes man, at saa ser det lyst og godt ud, og derved kan man maaske bibringe Befolkningen den Opfattelse, at der er jo egentlig ingen Skadesket. Nu, naar det vender, er det, Regeringen skal bestaa sin Prøve.

Med Hensyn til de Forslag, der er rullet op i Programtalen, og hvoraf jeg har peget paa en Del, kan man ikke med Tilfredshed se paa, at noget saadant skulde blive gennemført, og jeg tror at kunne sige, at Befolkningen nu vil kræve noget andet end netop disse Programpunkter ført igennem. Hvis ikke de kommende Tidens Storme skal rive Danmark over Ende, saa maa man vist se at faa Udviklingen lagt noget om og lagt ind i Baner, som ikke fører ud i Kontrol, ud i den socialistiske Stat, fører ud i dette, at Staten skal overtage de forskellige Virksomheder. Jeg tror tværtimod, at man maa kalde paa det private Initiativ, dette, at den enkelte netop udfører sit Arbejde under Ansvar, og saaledes at han kan faa den Chance, der ligger i Dygtighed og Sparsommelighed, saaledes at han kan se med virkelig Fortrøstning hen til at kunne arbejde og udfolde sine Evner i det Erhverv, hvori han staar, gøre en Indsats der baade for sig selv, men ogsaa derigennem for det Samfund, han tjener.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Tirsdag den 21. ds., Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1931 til 31. Marts 1932.

Mødet hævet Kl. 5²⁵.